

§ KANCELARIA PRAWNICZA - JERZY SIWIAK
Ul. Stary Rynek 15/21 85-105 Bydgoszcz
Tel. (0 52) 3222277, 3222674, 3286663; tel. kom. 0 502 393 719
85-950 Bydgoszcz box 509
KREDYT BANK S.A. O/BYDGOSZCZ 47 1500 1360 1213 6003 5667 0000
e-mail: kancelaria.siwia@wp.pl

Bydgoszcz, dnia 11 grudnia 2008 rok

Trybunał Konstytucyjny w Warszawie
Al.J.CH.Szucha 12A
00-918 Warszawa

Ts 317/08

Skarżący -

W W

3937

Komornik Sądowy
przy Sądzie Rejonowym
ul.

reprezentowany przez:

radcę prawnego Jerzego Siwiaka

Organ, którego skarga dotyczy

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

SKARGA KONSTYTUCYJNA

W imieniu W W , pełnomocnictwo w aktach sprawy wnoszę:

1. Zażalenie na postanowienie z dnia 4 grudnia 2008r. sygn. akt Ts 317/08 o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej W W w sprawie zgodności art. 49 ust. 1 zdanie drugie oraz art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 882 ze zm.), z art. 2, oraz art. 64 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Wnoszę o skierowanie sprawy do rozpoznania na rozprawie i nadanie skardze biegu.

Uzasadnienie

Trybunał zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 grudnia 2008r. sygn. akt Ts 317/08 odmówił nadania skardze W W dalszego biegu. Trybunał uznał, iż komornik nie jest podmiotem konstytucyjnych wolności i praw w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji i z tego względu nie przysługuje mu skarga konstytucyjna. Trybunał stwierdził, iż skarga konstytucyjna nie jest środkiem ochrony wolności lub praw przyznanych przez Konstytucję organom władzy publicznej ani innym podmiotom wykonującym władztwo publiczne.

Pełnomocnik skarżącego zgadza się co do zasady z poglądem, iż Konstytucja służyć ma ochronie praw jednostki przed arbitralnością władzy, a stąd na prawa zagwarantowane w Konstytucji nie powinny powoływać się organy władzy publicznej. Jednakże nie sposób nie wskazać, iż sam Trybunał Konstytucyjny przełamał tę zasadę w wyroku z dnia 27 lutego 2007r. sygn. akt P 22/06 orzekając o niekonstytucyjności art. 45 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2006r. nr 167, poz. 1191) w zakresie, w jakim przewiduje obowiązek uiszczenia opłaty stosunkowej od wniosku o wszczęcie egzekucji na polecenie sądu albo prokuratora. W orzeczeniu tym Trybunał Konstytucyjny udzielił na podstawie art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej ochrony interesom majątkowym Skarbu Państwa reprezentowanego przez sądy i prokuratorów. Rozstrzygnięcie to, de facto, przeniosło na komorników ryzyko ponoszenia kosztów egzekucji prowadzonej na zlecenie sądów i prokuratorów. Po jednej i drugiej stronie „interesów” znajdowały się organy władzy publicznej „sądy i prokuratorzy” vis-à-vis „komornicy”. Skoro więc, Trybunał Konstytucyjny na podstawie art. 2 Konstytucji udziela ochrony „sądom i prokuratorom” ucieleśniającym władzę publiczną kosztem komorników, to nie może być przeszkodą w rozpoznaniu skargi komornika, który przed Trybunałem Konstytucyjnym powołuje się na tę sam akt wyższego rzędu jakim jest Konstytucja. Na przeszkodzie rozpoznania sprawy o zgodność aktu normatywnego z Konstytucją nie może stać kwestia proceduralna tj. odmiennego trybu orzekania w sprawie P 22/06 oraz w niniejszej sprawie. W sprawie P 22/06 Trybunał Konstytucyjny badał zgodność aktu normatywnego z Konstytucją w trybie pytania prawnego, o którym mowa w art. 193 Konstytucji, w sprawie zaś niniejszej do czynienia mamy ze skargą konstytucyjną, o której mowa w art. 79 ust. 1 Konstytucji. Jednakże aksjologiczna ocena praw i wolności przyznanych w Konstytucji nie może sprowadzać się do

kwestii proceduralnych. Bowiem, gdyby przyjąć, iż organy władzy publicznej (tu sądy i prokuratorzy) mogą korzystać z praw i wolności przyznanych w Konstytucji, o ile sprawa rozpatrywana jest przez Trybunał Konstytucyjny w trybie pytania prawnego, zaś osoba fizyczna pełniąca funkcję publiczną (komornik), której prawa i wolności zostały jej zdaniem naruszone nie może wywodzić i dochodzić swych praw konstytucyjnych, jedynie ze względu na inny tryb ich dochodzenia, to wówczas musiałaby ulec zachwianiu podstawowa zasada równości wobec prawa. Trudno doszukać się racjonalności w takim różnicowaniu podmiotów w dostępie do Trybunału Konstytucyjnego. Być może, Trybunał Konstytucyjny w sprawie P 22/06 nie podjął próby rozważenia czy „Sądy”, których sprawy rozpatrywały sądy (Sąd Okręgowy w Sieradzu i Sąd Rejonowy w Iławie) występujące z pytaniem prawnym mogą korzystać z praw przyznanych w Konstytucji. Niemniej, obecna odmowa nadania biegu skardze konstytucyjnej osoby pełniącej funkcję publiczną musi oznaczać całkowitą zmianę linii orzeczniczej prezentowanej przez Trybunał Konstytucyjny. Odmowa udzielenia osobie fizycznej pełniącej funkcję publiczną ochrony praw przyznanych w Konstytucji pozostaje w jaskrawej sprzeczności z ochroną udzieloną „sądom” w wyroku z dnia 27 lutego 2007r. sygn. P 22/06.

Niezależnie od powyższego, pełnomocnik skarżącego podnosi, iż nie sposób zgodzić się z poglądem wyrażonym w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, ujętym w pewien aksjomat, iż osoba fizyczna wykonująca zawód komornika, z racji pełnienia funkcji publicznych nie może powoływać się na prawa przyznane w Konstytucji. Nie budzi wątpliwości, iż komornik wykonuje czynności zawodowe po myśli art. 14 ust. 2, art. 16 ust. 1, art. 85 ust. 1 pkt 5 i 13, art. 93 ust. 1 pkt 6 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Zatem, wykonywanie zawodu komornika podlega ochronie zapewnionej w art. 65 ust. 1 Konstytucji. Trudno zaakceptować pogląd, iż komornik, z racji przyznania mu statusu funkcjonariusza publicznego, nie mógłby dochodzić przed Trybunałem Konstytucyjnym wolności wykonywania zawodu. Stąd, nie znajduje uzasadnienia generalna zasada, iż osoba fizyczna pełniąca funkcję publiczną nie może występować ze skargą konstytucyjną.

Z powyższych względów, pełnomocnik wywodzi swe zażalenie i wnosi jak w petitum.

Załączniki:

1. Odpisy skargi (4szt.).

RADCA PRAWNY
Jerzy Siwiak
Bd-215